

bele cukrot, van benne. Kettő van benne. Köszönöm. De ekkor már ott áll szigorú-tréfásan Ádám Lajos, hogy „bekaszírozza” a kávépénzt. Tomcsányi kiguberálja — kicsit rájátszik, az ebéd és a kávé oldotta a hangulatát —; a kapott pénzt a „pénztáros” hatalmas, bumfordi fémládácskába teszi. A fedőlapon egy katonát meg egy zászlót ábrázoló dombormű van; a fölirata: Kiváló Zászlóalj. (A zászló diadalittasan lebeg, a katona primitív ábrázolású, arca még így is elszánt.)

Marylin Monroe visz Peck elvtársnak egy adagot. Alamuszi nyuszi nagyot toppant. Tomcsányi nézi az asztalán a véres mementót. Megfontoltan kavargatja a kávéját. Belibben Marylin, igazgatja a haját. Imre, raportra. A fiú felugrik, mint akit megütöttek. Nehogy valami ostobaságot csinálj. Békési Andris melegen néz. Ádám a pénzt számolja. Az ajtóból Tomcsányi visszapillant. Mi lesz?

Szervusz, köszön bent keményen. Szervusz, válaszol Gregory Peck, s megigazít egy lapot maga előtt. Matat. Kedvemre való, hogy hívtátál, mondja Tomcsányi támadón. Gregory Peck szeme kikerekül, egy ötvenéves ember mélabújával szól: Hogy nőjön köröm a kedvedre!

„Bohóc” / Lino /

Patkó-János